

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Martin Tereska

Tridens nestability v Mali: Terorismus, organizovaný zločin a povstalecké skupiny

Bc. Martin Tereska si pro svoji práci vybral velmi aktuální a bez pochyb také dostatečně nosné téma nestability v Mali, na které se zaměřuje s důrazem na tři často vzájemně propojené aktéry – teroristické skupiny, povstalecké skupiny a skupiny organizovaného zločinu. Důraz na „hybridizaci“ aktérů považuji za vhodný výchozí bod pro celou práci, protože její tematické vymezení hodnotím kladně. Stejně tak hodnotím i autorovu snahu srovnat přístup malijské vlády vůči ozbrojeným skupinám na svém území s přístupem federální vlády v Nigérii, která se musí potýkat s podobně „hybridizovaným“ aktérem – Boko Haram. V tomto ohledu se však nemohu zbavit dojmu, že takovýto autorův postup by si zasluhoval upravit název práce a její strukturu tak, aby bylo zřejmé, že se jedná o komparativní případovou studii, neboť terorismu v Nigérii autor věnuje 15 stran textu, což je dokonce více, než kolik věnuje v samostatné podkapitole 2.3 terorismu v Mali. Současně je však nutno dodat, že se Mali věnuje i v dalších podkapitolách druhé kapitoly (*Afrika jako nová základňa terorizmu*) zaměřených na teroristické organizace působící v Sahelu, takže důraz na Mali je z práce patrný.

Práce je koncipována jako komparativní případová studie, která srovnává situaci v Mali a v Nigérii ve čtyřech oblastech: (1) organizace teroristických skupin, (2) jejich fungování a financování, (3) přístupu vlády dané země vůči nim a (4) reakci mezinárodního společenstva. Tyto faktory zkoumá na základě dostatečného množství pramenů a odborné literatury, na kterou dostatečně odkazuje. Jak jsem uvedl výše, práce by byla dle mého názoru přehlednější, pokud by se autor věnoval komparačním kritériím v rámci jednotlivých podkapitol a kdyby kapitola o terorismu v Nigérii byla podkapitolou buď společné kapitoly o Mali a Nigérii, nebo současné podkapitoly 2. *Afrika jako nová základňa terorizmu*. Jinak považuji strukturu za přehlednou a logickou, ocenil bych však, kdyby autor věnoval poněkud více prostoru závěru, který čítá pouhé dvě strany.

K teoretickému rámci práce nemám žádných zásadních výhrad, neboť je autorovi dostatečnou oporou pro porozumění a interpretaci zkoumané problematiky. Pokud by se však autor chtěl daným tématem dále zabývat (např. v rámci doktorského studia), doporučil bych mu teoretický rámec rozšířit o koncepty, které se snaží terorismus vysvětlit optikou horizontálních nerovností a křiv, na které ostatně sám opakovaně poukazuje v souvislosti s povstáním Tuarégů. Neškodila by ani zmínka o dílech Paula Colliera, který se otázce hybridizace povstaleckých skupin a organizovaného zločinu významně věnoval.

Formální stránku práce je pro mě těžké hodnotit z hlediska gramatického a stylistického, neboť je napsána ve slovenském jazyce, kterému aktivně nevládnou. I přesto si troufám tvrdit, že je čtivá, text na sebe dobře navazuje a logicky graduje. Poněkud rušivým dojmem na mě působily jen bodové seznamy, ale to je otázka vkusu.

Výše uvedené komentáře však nic zásadně nemění na tom, že celkově práci hodnotím velmi kladně. Domnívám se, že autor si vybral zajímavé a dostatečně nosné téma, vytvořil si pro něj vhodný teoretický a metodologický rámec a jednoznačně prokázal velmi dobré analytické schopnosti – zvláště pak při komparaci a v diskusi výsledků práce. Práci proto rozhodně **doporučuji k obhajobě**.

V Českém Meziříčí 24. 5. 2021

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.